

WORCESTER, MASS.

Hyvää päivää Toverittaren pikkulukijat ja -lukitaret. Täällä Worcesterissa meillä on osasto, jonka mukana toimii ihanneliitto. Ihanneliiton kokouksessa minut valittiin kirjuruksittajaksi Toverittaren lasten osastoon. Meillä toimii myös sunnuntaikoulu, mutta nykyisen kivihiilen pulan tähden sen on täytynyt lakkauttaa toimintansa. Meillä ihanneliittolaisilla oli illama 27 päivänä tammikuuta. Ohjelmaa meillä oli soittoa, laulua, runonlausumista, pukutanssia sekä kaksinäytöksinen näytelmäkappale "Valon tiellä". Yleisöä oli kerääntynyt tavallisen paljon. Puhdas tulo ilmastamme oli noin kolmeveikkolista dollaria. Tulot käytetään Ihanneliittotarpeiden hankkimiseen. Meidän ihanneliittomme aikoo tehdä vierailuretken Fitchburgh osaston haalle helmikuun 16 päivänä. Sinne me hankimme paljon ohjelmaa.

Ihanneliiton puolesta,
Sulo Lähdemäki.

PEQUAMING, MICH.

En ole nähnyt kirjoituksia lasten osastossa, sillä tämä on ensi kerta täältä. Olen toisessa luokassa ja tykkään olostu koulussa.

Lausun kaunimmat kiitokset kaikille koulutovereille, jotka niin suurelukuina tulivat syntymäpäiväni minua tervehtimään. Hämmästyttivät minua täyttävissäni kahdeksan vuotta, tuoden mukanaan lahjoja. Niemme kuinka kaikki ottavat osaa kohtaloomme isäni äkillisen kuoleman johdosta. Jäämme viisi lasta, äidin kanssa taistelemaan elämämme eteen, kun kuolon säälimätön käsi otti äidiltä puolison ja meitä lapsilta hyvin isän. Jo nuorena täydymme kokea kohtalon kovuutta, jota kohtalon viitsee on tahtoisit teidän, hyvät koulutoverit, näkemään, sillä niin kolkolta koti tuntuu ilman isää.

Toveruudella,
Kaarina Thure.

LEADVILLE, COLORADO

Minä tykkään lukea Toveritarta ja se on aina tullut meille.

Ilmat ovat olleet kovin kylmät tammikuun alkuna ja luntakin on koko paljon. Joskus on ollut niin paljon, että miehet eivät ole päässeet työhön vuoristoille.

Täällä oli kaunis kesä ja paljon hauskaa, vaikka täällä ei ole minikään lehtipuitakaan. Täällä ei saa koskaan hengittää lehtipuiden tuoretta tuoksuja, vain sitä yhtä samaa pölyä.

Me perustimme tänne nuorisoliiton tammikuun 1 p:nä, 1918. Meillä ei ole kovin monta jäsentä, jotka kykenisivät mihinkään toimintaan, vaikka kyllä niitä olisi kylliksi, jos kaikki päästäisivät lapsensa nuorisoliittoon, vaan kun ne eivät käsitä, että lapsille pitäisi opettaa äidinkieltä, että ei ne jäisi samanlaisiksi kuin sen äidin lapset, josta oli luku Lasten Joulussa, "Pettymys".

Meillä oli vasta kolmas kokous pyhäiltana ja päätimme pitää pyhäkoulua joka sunnuntai niin kauan, että lapset oppisivat lukemaan ja voidaan pitää ohjelmakokouksia ja esittää näytökskappaleita.

Tervehdys kaikille. V. Vickberg.

EMO, ONT., CANADA

Kun viime kerralla kirjoitin Toverittareen, en osannut aavistaa, mikä kova onnettomuus oli tulossa. Joulukuun 8 päivänä paloi meidän "hommesteadi"-kotimme perustuksiin myöten. Minä olin sisikon ja velkon

vanassa koulussa ja tulimme illalla takaisin, oli koti tuhkana. Se oli kova isku, kun kaikki oli vakuuttamaton. Minullekin tuli paljon vahinkoa. Minulla oli jo koko hyvä kirjaston alku, kaikenlaisia suomalaisia ja englanninkielisiä, monivuo-tiset Lasten Kevät ja Joulut Juuri viime syksynä tilasin "Appeal to Reasonista" kolmen dollarin setin. Oli liki parinkymmenen dollarin kirjasto, puhumattakaan muista tavaroista.

Joulu meillä oli tavallisen hauska. Jouluk. 30 p. oli joulukuusi toiskielisten haalilla. Siellä oli lapsilla kaikenlaisia ohjelmia, ja kaikki koululapset saivat opettajalta pieniä lahjoja. Me tosin menetimme ne kaikki, Isäni laitti uuden talon viime syksynä eikä ehditty olla silloin kuin parisen kukausta, kun tuli vahinko.

Tervehdän kaikkia Toverittaren lukijoita, isoja ja pieniä ja toivon hauskempaa talvea kuin minulla koittomalla on.

Toveruudella, Sulo Johnson.

KESÄN KUKKA

Oli lämmin kesäinen ilta. Aurinko heittäi viimeisiä säteitään. Linnut lauloivat niin kauniisti rannalla olevissa tuuheissa lehmüksissä ja vieno kesäisen illan tuuli hivelletti hilla tuon aavan, rauhattoman meren pintaa ja saattoi heikkoja laineita rannan hiekkalaan. Etäällä rannasta, tuuhean lehtipuun varjossa, kasvoi yksinäinen metsäruusu, joka juuri oli pukeutunut puhtaaseen valkovaippaan. Kainona kuin nuori morsian ja viattomana kuin äsken syntynyt, se antasi kukkasensa ohikulkevalle ihailtavaksi. Päivä kului auringon paistessa ja lehdikön siimeksessä varjoa eisivät ihmiset pysähtyvät ihalleman tuota kaunotarta. Silloin se useasti tunsu kuinka mielellään poimisivat muutamia noista puhtaista kukkasista rinnalleen ja vallattomasti nuorukaiset leikkisivät niitten irtipäaseillä lehdillä ylpeän luterakkaasti. Silloin se suoristi vartalonsa ikäänkuin uhmaten ihailijoilleen. Eräänä päivänä se näki miten taivaanrannalta kohoisi synkkä pilvi ja silloin se tunsu kuinka raskaat sadepisarat virtaamaan valuiivat sen pehmeille lehdille ja pudottelivat osan kukkasistaan nurmikolle. Silloin vuodatti hän kyneleitä kukkasten tähden ja ikäänkuin katui uhmaustaan. Oisipa joku poiminnut kukkaseni silloin kuin ne kaunimmat olivat, niin ehkä jollain hyödyksi olisi silloin ollut ja kauemmin olisivat kukkaset silloin kestäneet. Surustaan heräsi se, kun vieno tuuli puhalsi pilvet hajalle ja kuivasi vesipisarat hänen jälkeen jääneistä kukkasistaan ja kun aurinko pilkkisti pilven lomasta, tunsu hän uudelleen raitista elämän halua.

Saapui syksy. Kukkapeitteensä oli se jo alkoja kadottanut. Vinhat tuulet heittelivät niitä ympäri hietikkoja. Se seisoi silinä tarkotuksettomana jäätyneen maan pinnalla rajumyrskyn heitellessä ärjyviä aaltoja rannikkoa kohti. Ne voisivat millä hetkellä hyvänsä riistää häneitä ainoat toiveensakin, nimittäin nähdä taas ensi kevään auringon nousevan.

Kylänheittäjä.

TOIVOLA, MICH.

Olen kuullut eil lukenut, että Anna-täti jättää pois toimintansa. Nyt on jo talvi ja saa laskea mäkeä suksilla ja kelkalla. Meillä oli joulujuhla joulukuun 21 päivänä, 1917, eikä se kestänyt kuin puoli tuntia, meillä ei ollut joulupukkia siellä. Vaan kun jouluaamu tuli, niin jokainen nousi ylös ja voi mitä; kesätekö kuulla

pötkä lukijat? Jokaisen sukka oli täynnä tavaraa ja olipa se ukko mennut vielä sukun päällekin tavaraa. Minä sain puolta kahviastiat, kahvipöytä ja pöydän ja pieni sisikösi Saima sai kaksi nukkea.

Mutta, mikä silinä on kun ei kukaan kirjota tältä lehdeltä? Kirjottakapas nyt joku eivä Toverittaren pitäjille. Täällä on niin kylmät ilmat, ettei pääse hevvin koulunkaan. Hyvästi taas luotit ja Anna-täti. Ystävyydellä, Lemmi Wiideman.

SVENSEN, ORE.

Minä olen kahdenoista vuoden vanha ja minä olen 6:ssa luokassa. Minulla on sisko, joka myöskin käy kouluun. Hän on 3:ssa luokassa.

Täällä Svensenillä on satanut vetä ja ollut huono ilmat.

Minun siskolle tulee Toveritar. Me luemme sitä halusta, kun silinä on niin paljon pienten kirjoituksia. Se miunakin innosti kirjoittamaan.

Täällä on 57 suomalaista lasta koulussa, eikä moniakaan lapsi osaa lukea suomenkieltä. Täällä on sosiaaliosasto. Minä toivon että tänne perustettaisiin pirkakoulu, että lapset oppisivat lukemaan ja kirjoittamaan suomenkieltä.—Elmer Turja.

STEELEDALE, SASK., CAN.

Tuntuupa tesian ettei järki jaksa juosta, sillä aikona mersky rauvoaa. Se tekee mielen kumpiksi: tuntuu kuin koko luontokin olisi meitä vastaan jänä kauheana aikana.

Osastossamme on toiminta hiljais-ta, siihen on suurimpana syynä kyl-mät ilmat ja pitävät matkat, ei voi säännöllisesti seurata kokousten menoa.

Kaikesta huolimatta pistettiin toimeksi illama koululla 8 p:nä helmikuuta. Pitäisi tulla yhtä ja toista ohjelmaa, ja ehkä pieni näytöskin, nimeltä "Parturit".

Viimeistä Toveritarta silmäillessä näin että toimittajina halutaan. Missä syystä Anna Kokko näin pian eroaa? Antakaapa meidänkin kaukana ollaan tietää. Muistuu mieleeni alkuaat, jolloin toimittajaa vaihdettiin pienen ajan perästä. Kunpa tuo ei enään nautintuisi.

Useita osastomme jäseniä on mennyt pois paikkakunnalta, m.m. Mrs. ja Mr. John Kallio sekä pikku Irene. Jani oli perustavia jäseniä sekä luototoimissa. Täyttäkääpä toiset heidän tilansa. Vielä on täälläkin niitä jotka ehkä eivät tiedä miin luokkaan kuuluvat.

Sattuneesta syystä olemme pakotetut muuttamaan postikonttoria. Ottakaapa tämä huomioon tuttavat ja kirjevaihtoverit. Nykyinen osotteen on Aina Mäki, Sawyer, Sask., Can. Vankka poika on syntynyt Väinö Jääskeläisen perheeseen.

Osaston kokous on 17 p:nä helmikuuta John Tammelan asunnolla.—Aina.

PALISADE, MINN

Olen 11 vuoden vanha ja käyn koulua. Olen viidennessä luokassa.

Minulla on kaksi sisikoa ja kaksi veljeä. Meidän asutomme on kauniilla paikalla valtatie varrella ja Mississippioen rannalla. Kesällä kun on oikein lämmin, niin menen sisikoni kanssa uimaan.

Minulle tulee Toveritar. Minä sain sen lahjaksi ja pidän siitä paljon. Ei nyt muuta tällä kertaa kuin hauskaa talvea kaikille ja erittäinkin Anna-tädille.

Toveruudella, Mary Libeck.

PORTLAND ORE

Minä Anna-täti, Minä osaan jo lukea suomenkieltä. Meillä on osasto, joka on saanut paljon. Ohjelmassa on heitä paikalla olla ja lasten osasto sisikon kanssa. Mart-tin on koulua, mutta hän ei tah-dakaan nyt kukaan, kun on niin kylmä. Me voimme kaikki tulla meillä on vähän ikävä pikkukoulu. Jouko Routtu.

PORT MOODY, B.C.

Minä olen pieni saamelaiskannuuki. Olen noin 20 suomalaista perheeseen. En tiedä kukaan muuta Toverittareen tulleita. Minusta on koululla kun ei ole kukaan muuta tulla, mutta on koulussa en-tenkin lukea suomenkieltä. Aion kirjoittaa teille.

Toveruudella, Dagmar Oron.

NORTH LAKE, MICH.

Olen 11 vuoden vanha ja käyn kouluun. Olen kolmannessa luokassa. Minulla on kolme sisikoa. Me olemme olleet kolme vuotta Ameri-kassa. Minä tykkäisin olla Suomes-sa paremmin kuin täällä maassa. Siellä on hausempi kuin täällä maassa. Minun isäni ja äitini olivat aina osaston puolesta ja mekin saamme käydä maassa. Tuntuu ettei ole mitään välttämätöntä suomalaisille ja isäpuolellin on minun pitävä matkaa, etenkin niin kylmää talvea.—Elli Toikka.

ROCKPORT, MASS.

Meillä oli illama joulukuulla ja siel-lä oli paljon ohjelmaa. Tällä on ollut kylmä ja paljon jäätä ja myös lunta, että saa mäkeä kasketella. Kun tulee kaunimmat ilmat, niin me lapset taas pidämme illaman ja toivon että tulisi paljon yleisöä, enemmän kuin viime kerralla.—Helga Knuuttunen.

ELK RIVER, CAL.

Koulukin on jo alkanut ja on ollut käynnissä jo kaksi viikkoa. Ilmat ovat täällä kauniit, niinkuin pariten kesällä. Kaikki on niin viih-reää. Ruoho on niin pitkä, että saa-pi leikata sörpillä jäneksille. Vettä on vähän pirstantunut, väliin paistaa aurinko. Toisena päivänä helmikuuta istutin aikuisia potaattia veljeni ja papan kanssa. Täällä on mäki-set maata ja meillä lapsilla on hauska juosta alas mäkeä; jos olisi lunta niin olisi hauskempaa laskea kelkal-la ja suksilla. Minä sain villikkisan "trapista" ja iso olikin.—John Rem-millä.

ASTORIA, OREGON.

Tervehdän ihanneliittolaisia muilla paikkakunnilla.

Täällä on Ihanneliitto. Minut va-littiin jo kirjuriksi ja Aina Mäki pu-beenjohtajaksi. Meillä on työkokous joka ensimmäinen torstai kukaudessa joka ohjelmakokous pidetään joka sunnuntai-aamu. Viime kokouksessa oli meillä koko paljon ohjelmaa, muun muassa runoja, lauluja ja kertomuk-sia. Innostus kokouksessa oli hyvä sekä ohjelmaa suorittamassa että ar-vostelmaessa. Lopulla voimistelimme. Seuraavaan kokoukseen lupasivat use-at lapset ohjelmaa vapaaehtoisesti.

Innoston toimintaamme alkaa olla aina vaan vilkkaampaa. Pian saame-me opetusvälineitä. Meillä on nyt jäsenkortitkin käytännössä; 5 senttiä kuukaudessa maksamme jäsenmak-soa. Alku on hyvä ja toivon, että in-nostus yhä kasvais. Te, jotka vie-lä olette poissa, tulkaa mukaan.

Ihanneliiton puolesta, Aune Jämsä.